

§ 2. *De Gratia Communi.*

In tegenstelling met de *Gratia specialis*, die rechtstreeks op de zaliging der uitverkorenen doelt, is onder *Gratia Communis* te verstaan dat genadig bestel Gods, waardoor Hij na den val in het Paradijs de onverwijld en volkomene doorwerking van de vernielende kracht der zonde gestuit heeft; eene menschelijke samenleving ook in deze zondige wereld mogelijk heeft gemaakt, ook aan het gevallen menschelijk geslacht eene voortgaande ontwikkeling verzekerd heeft, aldus een terrein heeft gecreërd, waarop zich de bijzondere genade zou kunnen ontplooien en de continuïteit van het paradijs met het *Regnum Glorïae* heeft gewaarborgd.

Deze *Gratia Communis* werkt van het Paradijs af, maar verkreeg in het Noachitisch verbond vasten vorm en uitwendige sanctie. Ze is als het licht der zon, dat zich te midden der sombere natuur op de nevelen afteekent en daarom in den regenboog gesymboliseerd.

Ze heeft vijf stukken:

1° De beteugeling van Satan en de machten der vernieling.

2° De tempering van den vloek, die om der zonde wille op de natuur is gelegd.

3° Stuiting van de zonde in den enkelen mensch.

4° Bedeeeling van allerlei bestel voor en over gezinnen, volken en staten en uitdeeling van gaven voor alle menschelijke levensuiting.

5° De voorbereiding, die in dit alles ligt voor het *Regnum Christi* en het bestel, waardoor dit alles ook aan het leven der kerk dienstbaar wordt gemaakt.

De *Locus de Magistratu* wordt ten principale beheerscht door het vierde der genoemde stukken, hoewel ook de overige vier metterdaad met dezen *locus* in zijdelings verband staan.

Toelichting.

In deze tweede paragraaf zullen we den grond leggen voor de behandeling door kort uiteen te zetten, wat te verstaan is onder *Gratia communis*. Om dit wel te vatten, moet op den voorgrond gesteld, dat men verkeerdelijk in